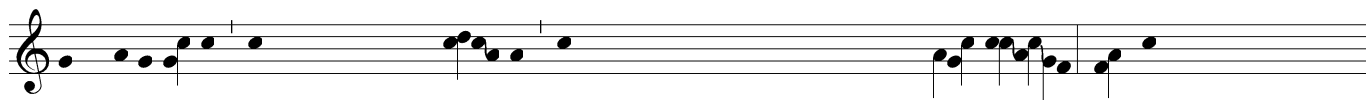

HAMVAZÓSZERDA

1. U-ram, ne bűneink szerint cselekedj vé - lünk, * és gonoszságaink szerint fizess ne-künk.

2. Ne emlékezzél régi gonoszságaink - ra, siessen elénk a Te irgalmas-sá - god, * mert igen

szegényekké let-tünk. 3. Segíts meg minket; mi szabadító Iste - nünk, és a Te neved

dicsőségéért szabadíts meg min-ket * légy kegyelmes a mi bűneinknek a Te

neve-dért!

NAGYBÖJT I. VASÁRNAPJA

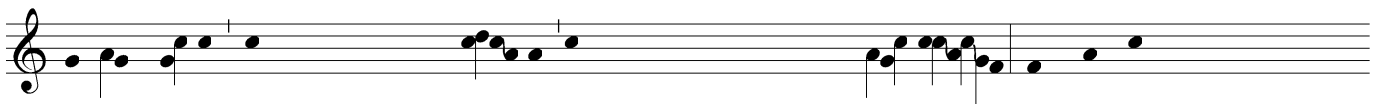
1. A - ki a Magasságbelinek oltalmában lako-zik * a Mindenható árnyékában marad.

2. Mondja az Úrnak: menedékem vagy és vá - ram, * Is - tenem, benned bízom én.

3. Mivel hozzám ragaszkodik, megmentem őt, * fölemelem őt, mert ismeri az én nevemet.

4. Hozzám ki-ált, és én meghallgatom őt, a szorongatásban vele va-gyok, * megmentem és megdicső-

item őt. 5. Hosszú napokkal betöltöm őt * és megmutatom neki az én üdvössége-

met.

NAGYBÖJT II. VASÁRNAPJA

1. Krisztus Jé-zus, az Atyának visszfé - nye, s az ő lényé-nek képmá-sa * a magas Hegységen dicsősé-

gében megjelent. 3. Az ö - rök fényesség ragyogá - sa tükörkép, min-den szeplő nél-kül * s az Ő jósa-

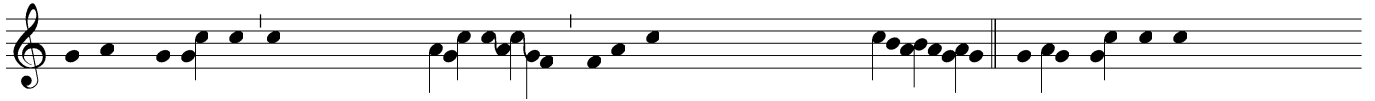

gának képmása. 4. A fé-nyes felhő - ből az Atyának szó-za-ta hangzott: * ez az én szeretett Fiam,

Őt hallgassá - tok.

NAGYBŐJT III. VASÁRNAPJA

1. Hozzád emelem az én szeme-i - met * ki a mennyekben lakozol. 2. Í-me, miként a szolgálknak

szeme az ő uruknak kezé-re * íme, miként a szolgálók szeme asszonyuk kezére:

3. Úgy te -kint a mi szemünk Urunkra, Istenünk-re * míg csak meg nem könyörül rajtunk.

4. Könyörülj rajtunk, U - ram, * könyörülj raj-tunk!

NAGYBÖJ IV. VASÁRNAPJA

1. Akik az Úrban bíznak olyanok, mint a Sion he-gye: * Nem rendül meg az mindörökké, ki Jeruzsá-

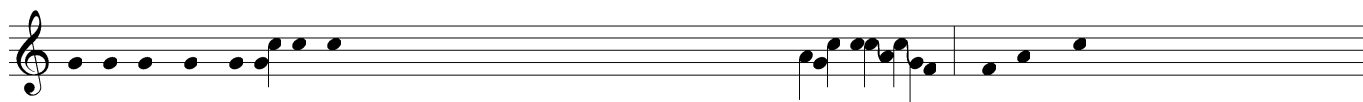

lemben la-kik. 2. Körülötte hegyek vannak azonképpen az Úr is az ő népe kö-rül *

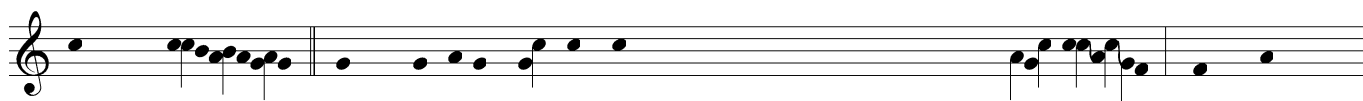

mostantól fogva és mindörökké.

NAGYBÖJT V. VASÁRNAPJA

1. Királyoknak Kirá-lya és Atyja mindazoknak, kik lélekkel bír -nak * engedd nekünk vétkeink

bocsána-tát! 2. Hogy egyedül néked, Teremtőnknek lehessünk tetszésed-re * most és

mindörökké. 3. Irgal-mazz, könyörgünk, ir-gal-mazz! * ti-e-idnek, kiket megváltottál, házad

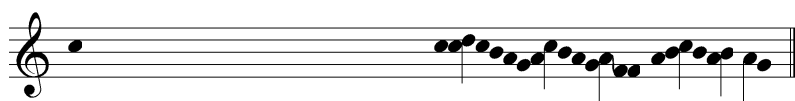
népének. 4. Em-lé-kez-zél meg inkább kegyel-med-ről * mintsem a mi érdemeinkről.

5. E-zen szent-séges böjtölés ál - tal, ke-gyel-mes A- tya,* ké-rünk, semmisítsd meg bűneink adósleve-

lét. 6. Hogy in -dí -tó és kísérő kegyel-med-del éberem és sé- re- lem nél-kül * el -jut-hassunk

a te szentséges föltámadásodra.

VIRÁGVASÁRNAP

1. Istenem, Istenem, tekints reám, miért hagytál el engem? * miért vagy messze ki-ál-tá-som sza-vától?

Én Istenem, napestig kiáltok, és meg nem hallgatsz? * És éj-jel és nem fi-gyelsz re-ám? 2. Pedig te a

szent helyen la-kol, * Israelnek di-cső - sé-ge! Tebened bíztak atyáink, * bíztak és megszaba-

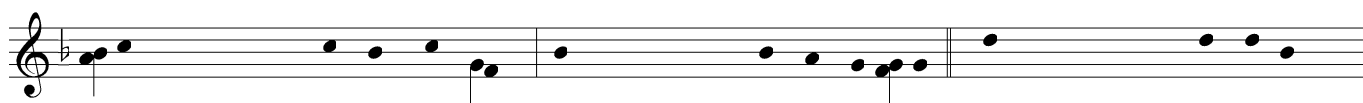
dí-tottad őket. 3. Hozzád kiáltottak, és megszabadultak, * Tebened bíztak, és meg nem szégye -

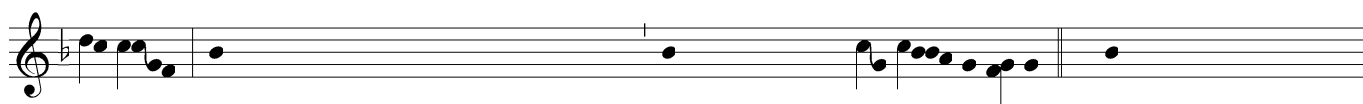
nül - tek. 4. Én pedig féreg vagyok már és nem is ember, * emberek gyalázata és a nép megvetett - je.

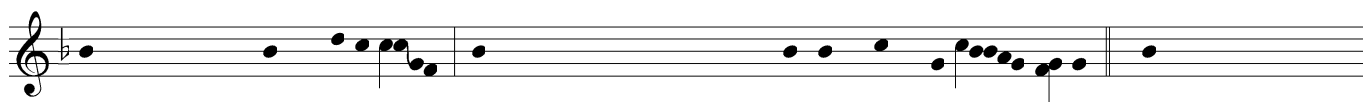
5. Mindnyájan, akik látnak engem, megcsúfolnak engem; * ajkukkal megszólának, és fejüket hajtogatják.

6. „Az Úrban bízott, mentse meg őt, * szabadítsa meg, ha kedve-li őt!” 7. Csak néznek és szemlélnék

engem, * elosztották maguk között ruháimat, és köntösömre sorsot ve-tettek. 8. Szabadíts meg

engem az oroslán szá-jából, * és a vadak támadásától engem, meg-a-lá - zottat. 9. Akik félték az

Urát, dicsérjé-tek Őt, * Jákobnak ivadékai, dicsóít-sé - tek Őt! 10. Hirdessétek az Urat a jövődő

nemzedéknek, hirdessék az egek az Ő i-gazsá - gát a népnek, mely egykor megszü-le - -tik,*

me-lyet majdan az Úr te - remt!